

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/17/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311010086
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Čaniga
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1311010086.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Zdenkom Čanigom v trestnej veci obž. Z.Š. E. B. K., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b/ d/Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. f/Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2014 takto

rozhodol:

obžalovaní:

Z. E. V. C. X. N. P. Č., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. R. Č.. XXXX/X, na K.,

F. E. Q. Ö. F. F. G. Q. X. N. Á., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. S. Š. Č.. XXXX/XX, C., S. C. S.K. C., U. Č.. X,

uznávajú sa za vinných, že

obž. Z. E. B. X.. F. E.:

v bode 1/rozsudku:

po predchádzajúcej dohode od presne nezisteného času mesiaca máj 2009 až do nezisteného dňa v mesiaci máj 2010 v Bratislave, na M. V. Č.. XXXX/14 v jednoizbovom byte, na piatom poschodí v ktorom býval poškodený Z. C., H.. XX.XX.XXXX, ktorý je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, bez jeho súhlasu a proti jeho vôli zotrvali u neho bývať spoločne so svojím dieťaťom K. K. psom a osobným vecami, pričom poškodený ich viackrát počas vyššie uvedeného obdobia vyzýval, aby z bytu odišli, napriek tomu obžalovaní zostali v byte, obývanom poškodeným so súhlasom jeho sestry bývať, a to až do mesiaca november 2009 a následne po krátkom vynútenom opustení bytu sa obaja obžalovaní do bytu poškodeného vrátili a opätovne tu proti vôli poškodeného a bez jeho súhlasu zostali bývať od presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2010, až do dňa podania trestného oznámenia, respektíve zadržania obžalovaných políciou, pričom sa poškodenému vyhrážali, že ak ich z bytu vyhodí, tak ho „dobijú“ a v jednom prípade mu priložili ku krku nôž, bili ho rukami, kovovou tyčou, kopali doňho, oblievali ho horúcou kávou a horúcim čajom, pľuli naňho a brali mu jeho osobné veci a peniaze,

obž. Z. E. sám:

v bode 2/rozsudku:

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu detí a výška tejto povinnosti mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 37P/14/2011 zo

dňa 03.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2011, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojich dcér B. Q., H.. XX.XX.XXXX, L. K. XX,-€. Z. B. R. Q., H.. XX.XX.XXXX, celkovou sumou 80,-€ mesačne k rukám matky N. C. N.ždy do 15-teho dňa v mesiaci, túto povinnosť si menovaný riadne neplnil v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval od mesiaca máj 2012 do dnešného dňa vrátane, pričom uhradil výživné vo výške 15,-€ , tak zostal dlžný na výživnom N. C. za uvedené obdobie sumu v celkovej výške 3.505,-€,

napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 43/2012 zo dňa 25.04.2012 uznaný za vinného a odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/Tr. zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2012,

t e d a

obž. Z. E. B. F. E.:

v bode 1/rozsudku:

- spoločným konaním neoprávnene zotrvali v obydlí iného, taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania a voči chránenej osobe,

obž. Z. E.:

v bode 2/rozsudku:

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

č í m s p á c h a l i

obž. Z. E. B. F. E.:

v bode 1/rozsudku:

- zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b/ d/Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. f/Tr. zákona,

obž. Z. E.

v bode 2/rozsudku:

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/Tr. zákona,

Za to sa

o d s u d z u j ú:

obž. Z. E.:

Podľa § 194 ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň sa r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T 43/2012 zo dňa 25.04.2012 právoplatného dňa 25.04.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. F. E.:

Podľa § 194 ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň sa r u š i a :

- trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 105/2012 zo dňa 09.10.2012 právoplatný dňa 24.2.2013 a

- trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T 56/2013 zo dňa 16.04.2013 právoplatný dňa 21.5.2013,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu , ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zákona súd ukladá obžalovanej F. E. ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie - ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd opatrovníka poškodeného - JUDr. M. C., H.. XX.XX.XXXX, R. C. C., V.. A. D. Č.. XXXX/XX - s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občiansko-súdnych.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III, po zrušení rozsudku Krajským súdom v Bratislave, zo dňa 27.03.2013, ktorý vytkol okresnému súdu procesné pochybenia, najmä právo obžalovanej F. E. na obhajobu, ďalej poukázal na to, že výroky o treste nie sú v súlade s nálezom Ústavného súdu SR č. 428 vo vzťahu k použitiu ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona tzv. „asperčnej zásady“ a tiež , že nerešpektoval ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. poriadku o prechode práv na uplatnený nárok na náhradu škody z poškodeného, na jeho právneho nástupcu a úlohou Okresného súdu Bratislava III, bolo zistiť právneho nástupcu poškodeného z rady rodinných príslušníkov.

Okresný súd Bratislava III riadiac sa uvedeným uznesením vytýčil termín hlavného pojednávania, kde vo veci opätovne vypočul obžalovaných Z. E. B. F. E., S. A.. M. C., S. N. C., K.: C. E., Š. E., Z.. Z. E., Z. Z., F. K., K. K. B. B. K., ďalej bola prečítaná výpoveď svedkyne F. Á., boli oboznámené dôkazy a to znalecké posudky na oboch obžalovaných, na poškodeného, registre trestov, ďalej sa súd oboznámil so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 43/2012, ďalej Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 105/2012, Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T 56/2013, ďalej rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny - dlžné výživné poškodenej C. a zistil nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný Z. E. - na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo skutkov uvedených v obžalobe a jeho vyhlásenie bolo prijaté a odsudzujúci rozsudok vo vzťahu k obžalovanému sa stal právoplatným a vykonateľným.

Obžalovaná F. E. - na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že sa necíti byť vinná a v podstate zopakovala, okolnosti ako z prípravného konania zo dňa 05.05.2010, 11.08.2010, 18.10.2010 s tým rozdielom, pričom malé odchýlnosti uviedla vo vzťahu k poškodenému a poopravila jeho sexuálne návrhy na obžalovanú.

Ďalej uviedla, že po druhej návšteve poškodeného, sestra poškodeného A.. C., vyzvala oboch obžalovaných, aby opustili byt, avšak poškodený súhlasil s tým, aby tam bývali.

Ďalej poukázala na skutočnosť, že žiadne násilie vo vzťahu k poškodenému realizované nebolo.

Predseda senátu následne prečítal výpoveď svedka - poškodeného zomrelého Z. C. z prípravného konania, ktorý rozsiahle uviedol, akým spôsobom sa k nemu obaja obžalovaní správali, pričom v danom konaní bol vypočutý viackrát, pričom zhodne uviedol, že je invalidným dôchodcom a je držiteľom preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím. Ako 6-7 ročný spadol z 3 metrovej výšky na hlavu a 48 hodín bol v kóme. Mal poškodený mozog. V čase výsluchu uviedol, že mal epilepsiu a užíval väčšie množstvo liekov a ambulantne sa lieči na psychiatrii u neurológa a internistu.

Nie je schopný sa sám živiť, ani chodiť do práce. Finančne mu vypomáha jeho sestra A.. C., ktorá mu každý týždeň dáva peniaze. Sociálne dávky za neho preberá jeho sestra.

K samotným skutkom uviedol, že obžalovaného E. Z. pozná asi tak 20 rokov, najskôr iba z videnia, avšak lepšie sa poznajú od roku 2009. V rozhodujúcom období obž. E. a jeho družka F. E. nemali kde bývať, mali malé dieťa a on im poskytol ubytovanie, avšak nepovedal na akú dlhú dobu.

Po určitej dobe ako u neho bývali, bolo to v máji roku 2009 ich poškodený vyzval, aby opustili jeho byt a teda od mája roku 2009 až do novembra roku 2009 bývali u neho bez jeho súhlasu, proti jeho vôli a bývanie si vynucovali vyhrázaním a bytím.

Sestra poškodeného A.. C., ako vlastníčka bytu o tejto skutočnosti nevedela, toto sa jej odhodlal povedať až koncom mesiaca november roku 2009.

Niekoľkokrát obžalovaných vyzýval, aby opustili byt, avšak obžalovaný E. sa mu vyhrážal, že ho dobije, keď ho stretne ak ho vyhodí z bytu.

Od mája roku 2009 obžalovaný E. bil poškodeného, dával mu veľmi silné facky, bil ho aj železnou tyčou po nohách, rukách a ramenách. Tieto skutočnosti polícii neoznámil, lebo sa obžalovaného bál. Spolu s obž. Luciou E., Z. X.. E. prikladali nôž ku krku a prehľadávali jeho osobné veci. Vzali mu všetko, čo mu našli. Teda peniaze, čo dostával od sestry, lieky aj osobné veci. Toto robili každý týždeň. Finančné prostriedky dostával poškodený od svojej sestry a to 40 až 50,-€ každý týždeň. Tieto mu obaja obžalovaní vždy vzali.

V spôsobe „šacovania“ poškodeného sa striedali, že jedenkrát držal nôž pod krkom poškodenému obžalovaný E., prehľadávala ho X.. E. inokedy naopak. Nôž držala obž. E. a prehľadával ho obž. E.. Stávalo sa, že obž. E. ho často oblievala horúcou kávou alebo čajom a to najmä vtedy, keď s niečím nesúhlasil.

Obžalovaný E. verbálne prezentoval, že má spracovaných policajtov ktorí mu vraj pomôžu a z tohto dôvodu sa poškodený bál ohlásiť tieto skutočnosti na políciu.

V mesiaci september roku 2009 obom obžalovaným poškodený oznámil, že všetko pôjde ohlásiť na políciu a tiež to oznámi svojej sestre, vtedy mu obž. E. priložila pod krk nôž, napľula mu do tváre a uviedla, že ak pôjde na políciu, že ho podrežú a dobijú. Pri tom stál za ňou E., ktorý sa mu tiež vyhrážala a následne poškodeného zavreli na 3 dni do bytu a nikam ho nepúšťali, aby to nešiel ohlásiť na políciu. Zakazovali mu telefonovať a potom ako prisľúbil, že na políciu nepôjde ho už v byte nezatvárali.

V novembri roku 2009 bol na návšteve u svojich kamarátov E. a týmto sa zdôveril so svojimi starosťami ohľadom obžalovaných a títo ho posmelili, aby sa nebál ísť oznámiť to na políciu a tiež svojej sestre.

Následne potom ako oznámil tieto skutočnosti svojej sestre, prišli do bytu policajti so sestrou aj s jej manželom a svedkyňou E.B.. V tom čase boli v byte obaja obžalovaní, ich dieťa a pes. Sestra ich vyzvala,

aby okamžite opustili byt, zbalili si veci, nepovedali nič a mlčky odišli. Od tohto času mal od nich pokoj. Vtedy bol spoločne so svojou sestrou podať na polícii trestné oznámenie.

Začiatkom mesiaca apríl roku 2010 prišiel za poškodeným do bytu obž. E., prespal tam s ním pár nocí a následne sa tam nastahovala aj obž. E. s ich dieťaťom a psom. Opäť u neho ostali bývať do mesiaca apríl 2010. Poškodený nesúhlasil s počínaním obžalovaných.

Pri ďalšej výpovedi doplnil svoju výpoveď o skutočnosť, že obaja obžalovaní ho dňa 5.5.2010 v lekární „Rendez“ mali fyzicky napadnúť a vulgárne mu nadávať v súvislosti s jeho výpoveďou na polícii.

Pri ďalšej výpovedi dňa 9.9.2010 uviedol, že prvýkrát sa obaja obžalovaní nastahovali v zime a bývali u neho až do novembra roku 2009, kedy boli vystahovaní políciou a následne u neho bývali, až do apríla 2010.

Ku skutku ďalej uviedol, že pravidelne ho bili teleskopickou tyčou, obž. E. v jednom prípade vyliala na neho horúci tanier polievky a kávu a bolo to sprevádzané pýtaním si peňazí. Tiež mu nedovolili sledovať televízne programy, ktoré chcel on sledovať. V byte sa voľne pohybovať nemohol, napríklad sa nemohol pohybovať v priestoroch kuchyne. Pre seba mal vyhradenú len obývaciu miestnosť a za obdobie čo u neho obžalovaní bývali schudol 30 kg.

Obžalovaní mu dávali tzv. (lipáky), išlo o údery spodkom dlane do oblasti tváre. Toto sú údery niekoľko krát silnejšie ako facky. Poškodený obžalovaných v priebehu ich pobytu u neho niekoľko krát vyzýval na opustenie bytu.

Poškodená A.. M. C. - na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosť z prípravného konania, že o okolnostiach správania sa obžalovaných sa k poškodenému sa dozvedela sprostredkované od svojho brata, ktorý jej popisoval, ako ho týrajú, berú mu peniaze a lieky a obmedzujú ho na osobnej slobode, pričom v ďalšom svedkyňa uviedla, že na bližšie okolnosti s poukazom na skutok kedy sa stal, si nepamätá a preto bola prečítaná časť svedkyne z prípravného konania.

Poškodená N. C. - s poukazom na vyhlásenie obžalovaného E., v ďalšom konaní vypočutá nebol a doložila súdu rozhodnutie o náhradnom výživnom, ktoré jej zaslal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

Obdobne svedkovia - C. E., Š. E., Z.. Z.Á. E., Z. Z. - uviedli, že na okolnosti prípadu a na ich detaily si už nepamätajú a preto boli u všetkých prečítané výpovede z prípravného konania, kde po ich prečítaní všetci svedkovia verifikovali svoje výpovede z prípravného konania, že sa stali tak, ako ich učinili na polícii.

Svedok F. K. - na hlavnom pojednávaní uviedol, že si pamätá na skutočnosť, že poškodený C. mu hovoril, že s obžalovanými žil v spoločnej domácnosti a to usporiadane. Raz spomínal, že oslavovali a že ho obľiali horúcou kávou, potom ako boli obaja obžalovaní zatknutí, poškodený prišiel za ním a hovoril mu, že mu je ľúto za malou a za ich psom.

Podstatným rozporom u svedka K. bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, na čo svedok uviedol, že si pre odstup času nepamätá, na okolnosti, ktoré predtým uviedol, že by mu ich poškodený uvádzal.

Svedok K. K. - na hlavnom pojednávaní potvrdil okolnosti z prípravného konania.

Svedok B. K. - uviedol, že si nepamätá na okolnosti prípadu a preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/d/, § 139 ods. 1 písm. f/Tr. zákona sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

V danom prípade teda boli produkované 2 druhy dôkazov a to:

Medzi prvý okruh dôkazov - boli obhajobné námietky obž. F. E.j, pričom podporne k tomu vypovedal svedok B. K., ktorý uvádzal skutočnosti o ktorých vedieť nemohol a to , že obžalovaní platili poškodenému nájom a dobre sa o neho starali.

Druhý okruh dôkazov - ktoré jednoznačne usvedčovali oboch obžalovaných, bolo aj vyhlásenie obž. Z. E. B. toto vyhlásenie, ako je hore uvedené bolo prijaté, avšak je tu aj výpoveď poškodeného zomrelého Z. C., ktorý opakovane vypovedal v prípravnom konaní a ktorého výpoveď bola prečítaná.

Súd hodnotí túto výpoveď ako hodnovernú, bez konfabulácií, napriek skutočnosti tvrdenej v závere posudku znalca Z.. M. K., ktorý viac menej spochybnil osobnosť poškodeného.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosti, že poškodený - zomrelý Z. C. nemal dôvod konfabulovať a nadsadzovať, išlo o osobu, ktorá bola postihnutá a správaním oboch obžalovaných jej životnú situáciu ešte sťažovali a to tým, že sa proti jeho vôli, najskôr pod zámienkou na krátku dobu nasťahovania sa tam usadili, na pomerne dlhšiu dobu, postupne preberali všetky aktívne vedenia domácnosti a z nájomcu Z. C., ktorý tam bol legálne v byte svojej sestry sa stal polonájomca, lebo správanie obžalovaných bolo takej kategórie, že mu odmietali základné funkcie života a obmedzovali ho v osobnej slobode.

Nepriamo k výpovedi poškodeného zapadajú aj výpovede svedkov: A.. M. C., C. E., Z.. Z. E., Š. E., B. B. Z. Z., B. H. N. K. K. K., ktorý potvrdil nepriamo s najväčšou mierou určitosti a istoty, že obaja obžalovaní brali obžalovanému lieky, tieto predávali, rôznym spôsobom ho fyzicky napádali, nechceli sa od neho odsťahovať a táto časť výpovede svedka K. K. hodnoverným spôsobom zapadá do celého procesu výpovede poškodeného Z. C..

Znalecké posudky znalcov súd hodnotí ako každý iný dôkaz, ktorý v danej veci bol produkovaný a nedáva žiadnu prioritu žiadnemu produkovanému dôkazu, ani na jeho dôraz.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2
a) voči chránenej osobe.

Podľa § 138 Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu
b) po dlhší čas ,
d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 139 ods. 1 písm. f/Tr. zákona chránenou osobu , sa rozumie chorá osoba.

Termín dlhší čas je upravený v § 123 ods. 4 Tr. zákona, kde dlhší čas sa rozumie doba v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní.

Podľa ustálenie súdnej praxe ako aj v komentári k paragrafovému zneniu § 138 písm. b/ po dlhší čas je uvedené : Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená "intenzitou" trestného činu (to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude "dlhší čas" kratší, ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podstatné je, že nejde o jednorazovú trestnú činnosť, alebo trestnú činnosť krátkeho trvania.

Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich.

Obaja obžalovaní udržiavali tento nezákonný stav viac ako 1 rok a preto ustanovenie § 138 písm. b/Tr. zákona je v danom prípade na mieste.

Poškodený okrem skutočnosti, že aj vyzeral ako osoba chránená, tento bol ako fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na sprievodcu s mierou funkčnej poruchy 80% a teda toto bolo vidieť jednak vizuálne a jednak obaja obžalovaní tohto poškodeného dôkladne poznali a preto ust. § 194 ods. 3 písm. a/Tr. zákona teda voči chránenej osobe je dané.

Súd pri ukladaní vychádzal z § 34 ods. 1 , ods. 4 Tr. zákona ako aj § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Súd nezistil u obž. F. E. žiadne poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti.

Obž. Z. E. mal jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona teda skutočnosť, že sa ku skutku doznal a svoj čin oľutoval, a mal jednu príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zákona, lebo spáchal viac trestných činov.

V danom prípade súd použil ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona, pri ukladaní trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Základná výmera trestnej sadzby u obžalovaných je 3 roky a 8 mesiacov, teda 36 mesiacov až 96 mesiacov.

Súd obžalovanej F. E. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby vo výmere 42 mesiacov, lebo u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani príťažujúcu okolnosť a uložil jej súhrnný trest odňatia slobody 42 mesiacov, so zaradením do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom zrušil predchádzajúce rozhodnutia spáchané v súbehu s predmetným trestným činom a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T 105/2012 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T 56/2013 a uložil obžalovanej tiež protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Súd poškodenú A.. M. C. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko-súdnych, lebo uplatnený nárok na náhradu škody bol demonštrovaný všeobecne a súd s poukazom na tieto okolnosti nemohol rozhodnúť o náhrade spôsobenej škody.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na podpísanom súde.
Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.